

РЕШЕНИЕ

№ 25768

гр. София, 03.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 04.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8101** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по подадена жалба от А. Д. Б. чрез адв. М. срещу решение № РЛЦ24-УГ01-6843-(4) от 26.07.2024 г. на кмета на СО, р-н „Л.“, с което се отказва предоставянето на копие от личния регистрационен картон на В. В. Д..

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно и необосновано, като издадено в противоречие с материалния закон. Твърди се, че административният орган е тълкувал превратно разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението (Наредбата), тъй като А. Б. е наследник по права линия на В. Д. (негов дядо), а в приложеното нотариално заверено пълномощно достатъчно подробно и ясно са посочени правомощията на упълномощените адвокати.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М. и адв. Й., които поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена в цялост. Претендират сторените по делото разноски по представен списък. В писмени бележки по делото подробно се развиват доводи за незаконосъобразността на оспорения акт.

Ответникът – кметът на СО, р-н „Л.“, се представлява от юрк. Х., която оспорва жалбата. В становище при изпращането на преписката в съда са развити подробни доводи за неоснователността на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна

следното:

Със заявление вх. № РЛЦ24-УГ01-6843/18.07.2024 г. до Столична община, р-н „Л.“ жалбоподателят поискал предоставяне на копие от личния регистрационен картон (ЛРК) на В. В. Д.. Заявлението било подадено чрез системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) чрез пълномощника на Б. – адв. Т. М., като било подписано с нейния електронен подпис. Към заявлението било приложено нотариално заверено пълномощно, както и удостоверение за родствени връзки на А. Б., видно от което същият е син на А. В. Б. (починала).

С оспореното в настоящото съдебно производство решение № РЛЦ24-УГ01-6843-(4) от 26.07.2024 г. кметът на р-н „Л.“, СО отказал да извърши поисканата административна услуга с мотивите, че приложеното към заявлението пълномощно от А. Б. не е изрично такова, както се изисква в чл. 5, ал. 2 от Наредбата. Било посочено, че обемът на представителна власт на упълномощения адвокат не включва подаване на искане за предоставяне на копие от ЛРК. На следващо място било прието, че общинската администрация няма правомощието да издава копия на ЛРК, тъй като в чл. 24, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) била предвидена единствено възможността да се издават съответните удостоверения въз основа на регистъра на населението.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – кметът на р-н „Л.“, СО. Компетентността на ответника произтича от разпоредбата на чл. 2, ал. 1 и ал. 5 от Наредбата, според които удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация. При издаването на решението не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като съобразно изискването на чл. 35 от АПК, актът е издаден, след като органът е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая. Отказът е издаден в предвидената писмена форма, като съдържа фактическите и правни основания за неговото постановяване.

Оспореният отказ е издаден и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби по следните съображения:

Съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. удостоверения въз основа на регистъра на населението се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, на техните наследници. В ал. 2 от същата разпоредба е предвидена възможността такива удостоверения да се издават и на трети лица, (каквто е процесният случай), когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия или когато същите са изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно от лицата по ал. 1. Страните по делото не спорят относно обстоятелството, че жалбоподателят е наследник на В. Д.. Спорният въпрос е, дали представеното пред административния орган пълномощно дава право на адвоката да поиска извършването на такава услуга от районната администрация.

Видно от съдържанието на това пълномощно, е че адв. М. е упълномощена да представлява жалбоподателя пред всички общински органи и районни администрации

на СО, с право да заявява и получава от негово име електронни услуги, достъпни с ПИК; да има пълен и неограничен достъп до всякаква информация и документация, находяща се в Столична община, отнасяща се до жалбоподателя; да извършва всички правни и фактически действия във връзка с информация и документация, находяща се в СО.

С оглед изброените правомощия на упълномощеното лице съдът счита, че административният орган правилно е изтъквал изискването за изрично пълномощно, въведено в чл. 5, ал. 2 от Наредбата, като законосъобразно е приел, че обемът на представителната власт на адвоката не включва поисканата административна услуга. Изразът „изрично упълномощени“, използван в цитираната норма, означава, че в пълномощното следва да е описано, че пълномощникът има право да подаде искане за издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението. Посоченото в представеното пред органа нотариално заверено пълномощно, а именно, че упълномощеното лице има право да заявява услуги и да извършва всички правни и фактически действия във връзка с информация и документация, находяща се в СО, е прекалено общо формулирано, за да се приеме, че лицето е надлежно упълномощено да получи съответното удостоверение.

На следващо място, правилен е изводът на административния орган, че длъжностните лица в районната администрация не са оправомощени да издават копие от ЛРК. В чл. 24 от ЗГР е разписано, че общинската администрация издава удостоверения въз основа на регистъра на населението, като редът за издаване и образците на удостоверенията се утвърждават с наредба на министъра на регионалното развитие и благоустройството съвместно с министъра на правосъдието (Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г.). В чл. 25 от ЗГР е посочено, какви данни съдържа електронният личен регистрационен картон. Във връзка с тези данни в глава II от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012 г. са изброени видовете удостоверения, които съдържат информация, налична в ЛРК, и реда за тяхното издаване от длъжностните лица, а именно: удостоверение за наследници; удостоверение за семейно положение; удостоверение за семейно положение, съпруг/а и деца; удостоверение за съпруг/а и родствени връзки; удостоверение за родените от майката деца; удостоверение за правно ограничение; удостоверение за идентичност на лице с различни имена; удостоверение за вписване в регистъра на населението; удостоверение за сключване на брак от български гражданин в чужбина; удостоверение за снабдяване на чужд гражданин с документ за сключване на граждански брак в Република България; удостоверение за постоянен адрес или за настоящ адрес; удостоверение за промени на постоянен или настоящ адрес. Никъде в Наредбата не е посочено, че по искане на някое от лицата по чл. 5 може да се предостави копие на самия личен регистрационен картон. Съществува възможност такова да се представи по искане на съответна държавна институция или правораздавателен орган, но в правната уредба не съществува възможност за извършване на такава административна услуга по подадено заявление от физическо лице.

С оглед гореизложеното съдът приема, че административният орган е постановил законосъобразно решение, за което не са налице посочените в чл. 146 АПК отменителни основания, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, което е претендирано в срока за

това и се определя от съда в размер на 100 лева, съобразно чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ .

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. Б. чрез адв. М. срещу решение № РЛЦ24-УГ01-6843-(4) от 26.07.2024 г. на кмета на СО, р-н „Л.“.

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 3 от АПК А. Д. Б. да заплати на Столична община сумата в размер на 100 /сто/ лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: